

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče naj bi napačno ugotovilo, da mora Svet v obrazložitvi dokazati, da je preveril, da se je dejavnost organa, pristojnega za vpis v tretji državi, izvajala z dovolj jamstvi. Čeprav Svet priznava, da mora dejavnost pristojnega organa v tretji državi potekati v okviru zakonodaje in prakse, ki sta v skladu s temeljnimi pravicami zadevnih oseb, trdi, da Splošno sodišče napačno uporablja pravo s tem, da zahteva vključitev teh informacij v obrazložitev.

Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo pri presoji tega, kako je Svet uporabil informacije javnega značaja. Poleg tega naj bi napačno zavrnilo uporabo informacij iz splošno dostopnih virov s strani Sveta. Dalje naj bi Splošno sodišče napačno razsodilo, da bi moral Svet pristojni organ zaprositi za pregled novinarskih člankov, navajanih v obrazložitvi. Nazadnje naj bi Splošno sodišče napačno ugotovilo, da mora biti zaradi njegove zavrnitve dovoljenja za uporabo informacij iz splošno dostopnih virov, izpodbijana odločba razglašena za nično.

Tretji pritožbeni razlog: Splošno sodišče naj bi storilo napako, ker ni ugotovilo, da vpis lahko temelji na 2001 UK Proscription Order (odredba Združenega kraljestva o prepovedi iz leta 2001). Razlaga Splošnega sodišča naj ne bi bila le brez pravne podlage, temveč naj bi tudi povzročala, da lahko subjekt svoj vpis na seznam v skladu s Skupnim stališčem 2001/931 ovira tako, da ne izpodbija svojega vpisa ali prepovedi v državi članici, iz katere izvira odločba iz člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931. Poleg tega naj razlogovanje Splošnega sodišča ne bi bilo v skladu s sodbo Kadi II.

Tožba, vložena 22. decembra 2014 — Evropska komisija/Italijanska republika

(Zadeva C-601/14)

(2015/C 089/08)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: E. Traversa, F. Moro, agenta)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predloga tožeče stranke

— ugotovitev, da Italijanska republika s tem, da ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za zagotovitev obstoja sheme odškodnin žrtvam vseh nasilnih naklepnih kaznivih dejanj, storjenih na njenem ozemlju, ni izpolnila obveznosti iz člena 12(2) Direktive 2004/80/ES ⁽¹⁾;

— Italijanski republiki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Direktiva 2004/80/ES uvaja sistem sodelovanja med nacionalnimi organi, da se žrtvam kaznivih dejanj v vsej Evropski uniji olajša dostop do primerne odškodnine v čezmejnih primerih. Sistem deluje na podlagi shem držav članic glede odškodnine žrtvam nasilnih naklepnih kaznivih dejanj, storjenih na njihovem ozemlju. Za zagotovitev operativnosti tega sistema sodelovanja člen 12(2) Direktive državam članicam nalaga, da imajo ali vzpostavijo sistem odškodnin žrtvam nasilnih naklepnih kaznivih dejanj, storjenih na njihovem ozemlju, ki žrtvam zagotavlja pošteno in primerno odškodnino. Taka obveznost je treba razumeti tako, da se nanaša na vsa nasilna naklepna kazniva dejanja in ne le na nekatere od njih.

Italijanska ureditev določa nacionalno shemo glede odškodnin žrtvam kaznivih dejanj, ki jo sestavlja vrsta specialnih zakonov v zvezi z odškodnino za nekatera nasilna naklepna kazniva dejanja, vendar ne določa splošnega sistema odškodnine, ki bi zadeval žrtve vseh kaznivih dejanj, ki jih italijanski kazenski zakonik opredeljuje in kvalificira kot nasilna in naklepna. Zlasti italijanska ureditev ne določa sistem odškodnin za nasilna naklepna kazniva dejanja t.i. „splošne kriminalitete“, ki niso zajeta s specialnimi zakoni.

Zato je treba ugotoviti, da Italijanska republika ni izpolnila obveznosti iz člena 12(2) Direktive 2004/80/ES.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2004/80/ES z dne 29. aprila 2004 o odškodnini žrtvam kaznivih dejanj (UL L 261, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 7, str. 65).

Pritožba, ki jo je Alcoa Trasformazioni Srl vložila 27. decembra 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 16. oktobra 2014 v zadevi T-177/10, Alcoa Trasformazioni/Komisija

(Zadeva C-604/14 P)

(2015/C 089/09)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnica: Alcoa Trasformazioni Srl (zastopnik: O. W. Brouwer, T. Salonico in M. Siragusa, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga:

- razveljavitev točk 50, od 81 do 90 in 92, posledično pa celotne sodbe,
- dokončno odločitev v sporu in razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe, in
- naložitev Komisiji plačila stroškov postopkov na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Po mnenju pritožnice je izpodbijana sodba napačna in jo je treba razveljaviti iz naslednjih razlogov:

1. Resno izkrivljanje dokazov, v povezavi z napačno ugotovitvijo v odločbi, ki jo je potrdilo Splošno sodišče, da je bila tarifa Alumix, ki je bila uvedena leta 1995 na podlagi dekreta, bistveno spremenjena s spornim ukrepom, posledično pa kršitev člena 107 (1) PDEU ter načela pravne varnosti. Točke od 81 do 83 izpodbijane sodbe se opirajo na napačno razumevanje pravil s strani Splošnega sodišča, ki se uporabijo v tem primeru, zlasti člena 15 Sklepa št. 204/99, ki ga je sprejel organ, pristojen za elektriko in plin, iz katerega jasno in nedvoumno izhaja, da tarifa Alumix – tudi po uvedbi kompenzacijskega elementa – ni bila deležna vsebinske spremembe, niti pri neto plačnem znesku elektrike, niti pri financiranju mehanizma, na podlagi katerega lahko družba Alcoa zagotavlja te cene dobave.